

KASKETİNİ SALLAYARAK AYRILDI ARAMIZDAN

Kasket en çok ona yakışırdı. Siperinin altından dost ateşli gözlerini görürdünüz önce. Sonra kara mintanının örttüğü yüreğindeki mertliği...

Bir elinde sarma sigarası, çocuk pencereimin önünden geçirdi. Dört beş yaşlarında olmalıydım, o kasketli adamın görüntüsünü belleğime ilk yazdığım da. Çakmaklı deresine aşağı köpürerek gelen çayın üstüne eğilmiş söğüt ağacının gövdesiydi köprümüz. Oradan geçer, "Ziyarat Punğarı"ndan su içerdik.

Onun sigarasının kokusu ve o güzel bakışı olmalıydı beni tütüne de sevdalı kılan. O nedenle bırakırken öyle zorlanmış olmalıyım...

Sonra, iç avlulara konulmuş kandillerin sarı ışığında ve tahta sekili odalarda lüks lambasının hışıltısında, bir sıcak telaşın akşamıdır aklımda kalan. Murat dayı, Bayram dayı, Asker eğitmen, Perşan cica, Leyli, Meyri ve son virgüldü Memetemi. Dayıların, cicaların arasında bir "emi"; Kurbanların, ya da Alidedegilin "mememlisi". Bir sevinçli koşturmaca evin içinde... Hamurlar açılıyor, bişiler, mafişler kızarıyor çay kenarındaki evde. Toprak zeminli göçebe evlerinin şenliği var: konuklar gelmiş... Evin erkeklerinin elinde birer sarma sigara, kadınlar hamurda ve sacın, tavanın başında; herkesin kulağı akşamın konuğu Dursun öğretmende... Arka arkaya gelen sorulara yanıtlar veriyor köyün eski öğretmeni, şimdi Ankara'dan konuk gelmiş yazar... Ne çok şeyi öğrenmek isterdi o Ölçek köylüsü, bugünkü kuşaklara inat. Bilime, bilene, erdeme saygı. Her değişime, her yeniliğe aç... Sadaka değil onurdur başına koyduğu tac...

12 Eylül sonrası, tam on iki yıl ayrı kaldıktan sonra memleketimin çiçekli yaylalarından, herkes Kars şosesinde otostopçu tembelliğine bürünmüşken, O,

seksen beşi tartmış yaşına aldırmadan, dik omuzlarına attığı paltosunun eteklerini sallayarak patika yollardan yaylaya sarardı. Yaylayla köyün arasındaki o taşlı, çiçekli, kullanılmadığı için yol olmaktan çıkmış, yürek burkan izlerde karşılaştık.

Kasket bir başka yakıştırdı ona. Kaza sonucu kıpkırmızı kan kesmiş bir gözüyle, diğerinin sıcak aydınlığında, mert Anadolu insanının yürek vuruşları...

Kara mintanlıydı Memetemi...

Mehmet Bilgin'i 15 Haziran 2011 günü sonsuzluğa yolcu ettik. 16 Haziran günü Karşiyaka gömütlüğünde, Ardahan Ölçek köyünden oralara kadar savrulmuş diğer dost ve yakınlarının yanına, toprağın bağrına yatacak yiğitçe; bilgece yetişmiş bir çınar gibi...

Bir kuşağın son temsilcisiydi; bir çağın kapanışı belki. Ama, yüreklerde hep tütecek bir memleket sevdası gibi; hep aranacak olan.

İnan ki, seni hiç unutmayacağız Mehmet Bilgin... Anılarının ve dostluğunun önünde saygıyla eğiliyorum.